

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: **H. V.**
bytem X
zastoupena advokátem Mgr. Janem Rambouskem
sídlem Čimická 717/34, Praha 8

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

za účasti: **M. B.**
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2022, sp. zn. OÚPSŘ 384/2021 - OSŘ,
č. j. KULK 30124/2022 - OSŘ

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 23. 5. 2022, sp. zn. OÚPSŘ 384/2021 - OSŘ, č. j. KULK 30124/2022 - OSŘ, a rozhodnutí Městského úřadu Dubá ze dne 11. 10. 2021, č. j. MUD/3009/2021/STU/220, se zrušují pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni k rukám Mgr. Jana Rambouska, advokáta, na náhradu nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Osobě zúčastněné na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla podmínka č. 1 výroku II. rozhodnutí Městského úřadu Dubá, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 11. 10. 2021, č. j. MUD/3009/2021/STU/220, změněna tak, že zabezpečovací práce budou ukončeny do 31. 8. 2022, ve zbytku bylo rozhodnutí potvrzeno.
2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo nařízeno žalobkyni jako vlastníkovu staveb sklepů a opěrné zdi na pozemcích parc. č. st. XA a XB v k. ú. X (dále budou pozemky uváděny bez označení k. ú.), které svým technickým stavem ohrožují zdraví a životy osob nebo zvířat a není nutné je odstranit, výrokem I. podle § 135 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, provedení nutných zabezpečovacích prací spočívajících ve (1.) vyklizení pozemku parc. č. XC od zřícené provizorní dřevěné pažící konstrukce, pískovcových kvádrů a rozsypané zeminy, (2.) provedení obnovy provizorní dřevěné pažící konstrukce včetně její aktivace v líci opěrné zdi, (3.) provedení obnovy podepření všech stávajících pískovcových kleneb dřevěným bedněním se zabedněním vstupů do sklepů, a výrokem II. stanoveny podmínky 1. - 5. pro provedení nutných zabezpečovacích prací.

II. Žaloba

3. Žalobkyně rekapitulovala, že vlastní sklepy, které jsou umístěny z boku na výše položených pozemcích parc. č. st. XA a č. XB ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení. Pozemky vlastněné osobou zúčastněnou na řízení jsou podepírané opěrnou zdí oddělující je od pozemku par. č. XC ve vlastnictví žalobkyně. V současnosti jsou sklepy i opěrná zeď částečně zborcené.
4. Žalobkyně poukázala na rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 22. ledna 2022, č. j. 39 C 273/2015-587, jímž obvodní soud zamítl žalobu osoby zúčastněné na řízení proti žalobkyni na náhradu škody uvedením do předešlého stavu a uložení opravy sklepů a opěrné zdi. Podle žalobkyně odůvodnil obvodní soud svůj závěr tím, že opěrná zeď je součástí pozemku, který podpírá, a nelze tedy po žalobkyni požadovat, aby opravila opěrnou zeď, kterou nevlastní. Dále obvodní soud uzavřel, že částečné zborcení sklepů ve vlastnictví žalobkyně bylo způsobeno dlouhodobým zatékáním vody z pozemků ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení. O odvolání osoby zúčastněné na řízení měl jednat odvolací soud dne 24. 8. 2022.
5. Žalobkyně namítala, že zřícená provizorní dřevěná pažící konstrukce, pískovcové kvádry a rozsypaná zemina, byly před zřícením na její pozemek součástí opěrné zdi ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení. Nesouhlasí s povinností obnovit provizorní dřevěnou pažící konstrukci včetně její aktivace v prostoru líce opěrné zdi, neboť opěrná zeď není ve vlastnictví žalobkyně, ale ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení. Na závěr namítala, že

sklepy, ve kterých má být obnoveno podepření, jsou sice v jejím vlastnictví, ale dokud nebude zamezeno zatékání vody do sklepů z pozemků ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení, je každé obnovení podepření pouze dočasné a zbytečné.

6. Ze všech výše uvedených důvodů žalobkyně navrhovala zrušení napadeného i prvostupňového rozhodnutí a žádala náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nutnost nařízení zabezpečovacích prací vycházela ze zprávy statika ze dne 30. 6. 2021 zakládající se na provedeném geologickém a diagnostickém průzkumu sklepů z dubna 2021. Účelem nařízení nutných zabezpečovacích prací je odstranit ohrožující stav. Sklepy žalobkyně jsou umístěny pod pozemkem ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení, přičemž na něm se nacházejí stavby, které způsobují přetížení sklepů a zhoršují ohrožující stav. Naopak špatný stavebnětechnický stav sklepů a související opěrné zdi ohrožuje stavby umístěné na výše položeném pozemku. S ohledem na účel úpravy nebylo dle žalovaného možné čekat na vyřešení otázek vlastnictví v civilním soudním řízení, ale bylo nutno jednat podle stavu zapsaného v katastru nemovitostí, z něž plyne, že opěrná zeď je na pozemku žalobkyně. Dočasnost je pojmovým znakem zabezpečovacích prací, jejichž účelem je odstranit ohrožující stav do doby, než bude provedena řádná údržba stavby. Laickou polemiku žalobkyně se závěry zprávy statika o nutnosti zabezpečovacích prací považoval žalovaný za nedůvodnou. Žalovaný navrhoval žalobu v plném rozsahu zamítnout.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

8. Osoba zúčastněná na řízení nesouhlasila s tvrzením žalobkyně, že opěrná zeď je součástí pozemků v jejím vlastnictví, které podpírá. Uvedla, že část zdi přiléhající k pozemku parc. č. XB nechala žalobkyně v roce 2000 nově postavit, tato část spadla a je předmětem sporu. Tuto zeď postavila žalobkyně bez stavebního povolení či jejího souhlasu, bez základů, z nevhodných materiálů, s nedostatečným příčným průřezem, bez odvodnění, a aniž by byla provázána s příčnými klenbami sklepů. Dále popřela, že obvodní soud prohlásil, že opěrná zeď je v jejím vlastnictví. Opěrná zeď se nenachází na jejím pozemku, nenechala ji postavit a ani k ní či ke sklepům nemá přístup, aby mohla kontrolovat jejich stav. Propady kleneb se nachází jak na pozemku parc. č. XB, kde stojí skleník, tak na pozemku parc. č. st. XA, kde neprovádí žádnou činnost a leží zakrytí z fošen. Dle jejího názoru skleník spíše brání zatékání vody. Pokud nebude provedeno podepření kleneb všech sklepů, hrozí jejich zřícení. Případná vlhkost vnikající do sklepů je způsobena dešťovými srážkami a skutečností, že původní objekt na pozemku parc. č. st. XA, který zabráňoval průniku vlhkosti, byl odstraněn před desítkami let. Pískovcová skála, v níž jsou z části vysekány sklepy, je zvětralá a již před 50 lety vypadlou část kleneb žalobkyně s manželem opravovali. V roce 2013 jí stavební úřad nařídil provést zajišťovací práce po pádu opěrné zdi, toto rozhodnutí bylo následně zrušeno soudem. Zajišťovací práce provedl ing. T. R., na nějž žalobkyně podala trestní oznámení pro odcizení pískovcových kamenů spadlých ze zdi v rámci úklidu. Z toho dovozuje, že žalobkyně považovala opěrnou zeď za své vlastnictví. Dne 24. 8. 2022 proběhlo jednání o odvolání u Městského soudu v Praze, který dle osoby zúčastněné na řízení konstatoval, že opěrná zeď je majetkem žalobkyně. Proto osoba zúčastněná na řízení navrhovala zamítnutí žaloby.

V. Replika žalobkyně

9. Žalobkyně nesouhlasila s tvrzením žalovaného, že je vlastníkem opěrné zdi, která podpírá výše položený pozemek ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení a v této souvislosti odkázala na judikaturu Nejvyššího soudu, ze které vyplývá, že opěrné zdi zásadně tvoří součást pozemku, k němuž přiléhají a který podpírají, nejsou tedy samostatnou věcí v právním smyslu. Z toho dovozovala, že vlastníkem opěrné zdi není žalobkyně, nýbrž osoba zúčastněná na řízení.
10. Žalobkyně vlastní sklepy, které jako podzemní stavby leží pod pozemkem osoby zúčastněné na řízení. Ukládat žalobkyni povinnost, jejíž splnění je přinejmenším ztěžováno jednáním osoby zúčastněné na řízení, považovala žalobkyně za nespravedlivé.

VI. Zjištění ze správního spisu

11. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 30. 6. 2021 zpracoval statik na základě diagnostického a geologického průzkumu zprávu o statickém posouzení sklepů a opěrné zdi na pozemcích parc. č. st. XA a parc. č. XB, z níž vyplynulo, že stávající sklepy a torzo opěrné (čelní zdi) staticky zajištěné v roce 2013 provizorní dřevěnou pažicí konstrukcí jsou v havarijním stavebním stavu a nelze vyloučit další samovolné zřícení konstrukcí. Proto doporučil stavbu provizorně staticky zajistit následovnými opatřeními:
 - demontáž skleníku a terasy na pozemku horní zahrady,
 - odstranění keřů na pozemku horní zahrady,
 - realizace nového odvodnění střechy domu na pozemku horní zahrady se svedením mimo prostor stávajících sklepů a torza opěrné zdi,
 - vyklizení prostoru pozemku dolní zahrady od zřícené provizorní dřevěné pažicí konstrukce, pískovcových kvádrů a rozsypané zeminy z prostoru rubu opěrné zdi,
 - provedení obnovy provizorní dřevěné pažicí konstrukce včetně její aktivace v líci opěrné zdi,
 - provedení obnovy podepření všech stávajících pískovcových kleneb sklepů dřevěným bedněním se zabezděním vstupů do nich,
 - provedení provizorního oplocení pozemku ve vzdálenosti min. 2 m od rubu opěrné zdi.
12. Poté, co byla účastníkům dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, vydal stavební úřad prvostupňové rozhodnutí, v němž konstatoval, že na základě kontrolní prohlídky a zprávy statika zjistil havarijní stav staveb sklepů a opěrné zdi, který ohrožuje osoby pohybující se na pozemcích nad sklepy i ke sklepům přiléhajících. Zabezpečovací práce nařídil stavební úřad v rozsahu, který zamezí bezprostřednímu ohrožení zdraví a životů osob. Tyto práce je nutné však vnímat jako prozatímní opatření do doby, než bude napraven špatný stavebnětechnický stav staveb. Vlastníku pozemků nad sklepy bylo nařízeno samostatným rozhodnutím stavebního úřadu odstranit zatížení sklepů stavbami, vyklidit prostor nad sklepy, realizovat nové svody ze střechy domu a vykácet živý plot. Zabezpečovací práce nařídil stavební úřad žalobkyni jako vlastníkově a uživateli staveb, která vlastnictví sklepů nezpochybňovala, provést neodkladně, neboť hrozí propadnutí kleneb, další sesuv půdy a zřícení staveb.
13. K odvolání žalobkyně bylo prvostupňové rozhodnutí změněno napadeným rozhodnutím žalovaného shora popsaným způsobem. Žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení, závěry diagnostického a geologického průzkumu, zprávy statika a obsah prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný se ztotožnil s rozhodnutím stavebního řádu, a proto pouze změnil výrok týkající se termínu provedení zabezpečovacích prací a ve zbytku prvostupňové

rozhodnutí potvrdil. Uvedl, že žalobkyně je vlastníkem předmětné stavby sklepů a opěrné zdi a její povinností je stavbu řádně udržovat po celou dobu její živostnosti. Trvá-li žalobkyně na tom, že nutnost provedení nařízených zabezpečovacích prací nezpůsobila, může náhradu vynaložených nákladů požadovat občanskoprávní cestou. Připomněl, že oba hlavní problémy spočívající v špatném stavebnětechnickém stavu sklepů a zatížení nadloží spolu s odvedením srážkové vody je zapotřebí vyřešit jako celek, proto stavební úřad samostatným rozhodnutím nařídil vlastníku pozemků nad sklepy provedení opatření proti zhoršování stávajícího havarijního stavu v území.

VII. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích žalobních bodů, kterými je v duchu dispoziční zásady, jíž je správní soudnictví ovládáno, vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
15. Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 4. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, publ. pod č. 2288/2011 Sb. NSS, však z uvedené dispoziční zásady dovodil výjimku, že soud je oprávněn a současně povinen přihlédnout k vadám řízení podřaditelným pod § 76 odst. 1 s. ř. s, pakliže brání soudnímu přezkumu rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů. Zrušení bez ohledu na žalobní námitky je v těchto případech pouhým důsledkem toho, že vady jsou tak závažného charakteru, že vylučují jiný postup a rozhodnutí soudu.
16. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci nařízení nutných zabezpečovacích prací podle § 135 odst. 2 stavebního zákona, dle kterého *nařídí stavební úřad vlastníku stavby provedení nutných zabezpečovacích prací, jestliže stavba svým technickým stavem ohrožuje zdraví a životy osob nebo zvířat, není-li nutné ji neodkladně odstranit*.
17. Jádrem sporu bylo posouzení, zda správní orgány jako vlastníka staveb sklepů a opěrné zdi správně určily žalobkyni. Povinnosti uložené žalobkyni napadeným rozhodnutím lze totiž v souladu s citovaným § 135 odst. 2 stavebního zákona uložit výlučně vlastníkovu stavby. Lze doplnit, že vyvstane-li v řízení podle § 135 stavebního zákona o dané otázce spor, dopadá takovou na situaci § 142 odst. 4 stavebního zákona.
18. V posuzované věci bylo mezi účastníky nesporné, že žalobkyně je vlastníkem pozemku parc. č. XC a stavby pěti sklepů, které jsou zahlobbené v pozemcích parc. č. st. XA a XB ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení. Žalobkyně popírá vlastnictví stavby opěrné zdi, neboť má za to, že opěrná zeď je součástí pozemku, který podpírá. Ani jedna z uvedených staveb není zapsána v katastru nemovitostí.
19. Z výrokové části prvoinstančního rozhodnutí potvrzeného napadeným rozhodnutím žalovaného je zřejmé, že stavební úřad posoudil sklepy jako samostatnou stavbu a opěrnou zeď rovněž jako samostatnou stavbu. Rovněž je zřejmé z odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí (byť pouze implicitně), že stavební úřad sklepy posoudil z hlediska občanského práva jako samostatnou věc nemovitou pod cizími pozemky, výslovně jen konstatoval, že jejich vlastnictví žalobkyně nezpochybňuje. Ke stavbě opěrné zdi, ať už k jejímu charakteru či právnímu režimu, včetně vlastnictví, se stavební úřad nevyjádřil vůbec. V odůvodnění napadeného rozhodnutí lze nalézt pouze strohé konstatování, že žalobkyně

je vlastníkem stavby sklepů a zdi. Z prvoinstančního ani z napadeného rozhodnutí však není seznatelné, na základě jakých skutkových zjištění a právních úvah správní orgány uvážily o vlastnictví opěrné zdi a dospěly k závěru, že je ve vlastnictví žalobkyně. Správní orgány vůbec nečinily žádné dokazování k otázce vlastnictví opěrné zdi, na základě něhož, by mohly dospět ke skutkovým závěrům, z nich by mohly učinit právní závěr o jejím vlastnictví, což znamená, že správní orgány se v řízení nezabývaly všemi skutečnostmi rozhodnými pro vydání rozhodnutí.

20. Krajský soud konstatuje, že v žalobou napadeném rozhodnutí i se zohledněním odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí absenteje přezkoumatelná, řádná a přesvědčivá úvaha žalovaného o tom, z jakých důvodů je žalobkyně vlastníkem stavby opěrné zdi, případně proč se nejedná o stavbu samostatnou, jak byla označena ve výrokové části prvostupňového rozhodnutí, a krajský soud proto dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. V projednávané věci byla naplněna základní premisa, pro kterou musí zdejší soud přihlédnout k vadám řízení podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. z úřední povinnosti (srov. citované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 4. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, publ. pod č. 2288/2011 Sb. NSS), neboť zjištěné podstatné vady řízení způsobily nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, a brání přezkumu napadeného rozhodnutí v této od ostatních oddělitelné skutkové a právní otázce.
21. Ač tato vada řízení postihuje pouze první dva body výroku I. prvostupňového rozhodnutí týkající se nařízení zabezpečovacích prací na opěrné zdi, jimiž stavební úřad nařídil žalobkyni vyklidit pozemek parc. č. XC od zřícené provizorní dřevěné pažící konstrukce, pískovcových kvádrů a zeminy a tuto konstrukci obnovit, krajský soud došel k závěru, že je nezbytné žalobou napadené rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí zrušit ve všech výrocích, neboť vadou nedotčený bod 3. výroku I. a výrok II. jsou závislé na vadných částech výroku I. Zabezpečovací práce v podobě obnovy podepření všech stávajících kleneb a zabednění vstupů do sklepů nařízené stavebním úřadem v bodu 3. výroku I. prvostupňového rozhodnutí totiž není možné fakticky provést, aniž by byla odstraněna zřícená dřevěná pažící konstrukce, která se nachází před vchody do sklepů. Výrok II. prvostupňového rozhodnutí stanovuje podmínky pro provedení zabezpečovacích prací, a proto rovněž samostatně po zrušení výroku I. neobstojí.
22. Pro úplnost krajský soud uvádí, že neshledal důvodnou žalobní námitku, že dokud nebude zamezeno zatékání vody do sklepů z pozemků ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení, je obnova podepření zbytečná a dočasná. Krajský soud ve shodě s žalovaným považuje dočasnost za pojmový znak zabezpečovacích prací, které jsou z podstaty věci nařizovány po dobu, než dotčená stavba bude uvedena do stavu, v jakém byla povolena. Krajský soud dává za pravdu žalobkyni, že opatření k zabezpečení havarijního stavu stavby sklepů je třeba realizovat jako celek, jinak postrádají svou účinnost. Tuto nutnost správní orgány však zohlednily, když z odůvodnění napadeného i prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že povinnost realizovat opatření směřující k zamezení zatékání vody do sklepů žalobkyně z pozemků nad nimi stavební úřad uložil samostatným rozhodnutím osobě zúčastněné na řízení.

VIII. Závěr a náklady řízení

23. Soud vzhledem k shora uvedenému zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a podle § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil rozhodnutí stavebního úřadu, které mu předcházelo, neboť shodně trpí uvedenými vadami.

24. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán. Rozhodnutí o nařízení zabezpečovacích prací, jehož odůvodnění bude odpovídat požadavkům daným § 68 odst. 3 správního řádu, bude moci stavební úřad vydat za předpokladu řádného zjištění, kdo je vlastníkem opěrné zdi, které se zabezpečovací práce měly rovněž týkat.
25. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s. Soud neprováděl důkaz obsahem správního spisu, jak navrhovala žalobkyně, protože obsahem správního spisu soud ve správním soudnictví dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117). Žalobkyní navrhovaný důkaz rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 22. 1. 2022, č. j. 39 C 273/2015-587, soud neprováděl pro nadbytečnost, neboť závěr správních orgánů o vlastnictví opěrné zdi shledal nepřezkoumatelným.
26. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož *účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.*
27. Ve věci měla úspěch žalobkyně, soud jí proto proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně byla v řízení před soudem zastoupena advokátem, náleží jí tedy náhrada nákladů spojených se zastoupením. Tyto náklady spočívají v odměně advokáta za zastupování ve výši 2 x 3 100 Kč za 2 úkony právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby [§ 1 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], a v paušální náhradě hotových výdajů advokáta ve výši 2 x 300 Kč za 2 úkony právní služby (§ 13 odst. 3 a 4 advokátního tarifu). Soud tedy přiznal žalobkyni náhradu nákladů připadajících na její zastoupení ve výši 6 800 Kč a dále v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. částku 1 428 Kč odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem 8 228 Kč. Soud žalobkyni nepřiznal náhradu nákladů řízení za třetí úkon právní služby, neboť replika neobsahovala žádné nové argumenty, jednalo se tudíž o úkon neúčelný. Dále žalobkyni náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Soud do nákladů řízení, které by měly být žalobkyni žalovaným nahrazeny, nezahrnul soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč, neboť žalobkyně s tímto návrhem nebyla u soudu úspěšná, a to z důvodu neunesení břemene tvrzení i důkazního břemene, proto si tyto náklady ponese sama (srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 9. 2013, č. j. 22 A 21/2012-38). Celkem tedy přiznal soud žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč a žalovanému uložil, aby tuto částku zaplatil k rukám právního zástupce žalobkyně v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.
28. V souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. soud zároveň vyslovil, že osobě zúčastněné na řízení se náhrada nákladů nepřiznává. Soud jí v řízení neuložil žádnou povinnost a také neshledal důvody zvláštního zřetele hodné, které by jej k rozhodnutí o náhradě nákladů řízení vedly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 7. listopad 2022

Mgr. Lucie Trejbalová, v. r.
předsedkyně senátu